

Vele walnoten maken nog geen bos

Wanneer een gemeente begrippen in haar bestemmingsplannen onvoldoende toelicht, mag de rechter mag aansluiten bij wat in het algemene taalgebruik gangbaar is. In de volgende zaak viel de taalkundige uitleg van de gemeente over het bestemmingsplan goed uit voor de gemeente. Maar het dubbeltje kan ook zomaar de andere kant op vallen. Dan kan een taalkundige uitleg tot uitkomsten leiden die misschien helemaal niet door de gemeente gewenst zijn.

Auteur: Mr. Jilles van Zinderen

Casus

De provincie Limburg besluit om op het 118 hectare grote landgoed Amstenrade in Brunssum op een perceel van 4 hectare driehonderd walnoten (Juglans) aan te planten. In drie rijen van elk honderd bomen zullen die, samen met een aan te planten haag, dienen als deel van een natuurcompensatiegebied voor de zogenaamde 'Buitenring Parkstad Limburg', een grote ringweg rondom het gebied van Brunssum, Heerlen en Kerkrade. De inrichting van het landgoed vindt plaats in het kader van de Natuurschoonwet. De eigenaresse, gravin de Marchant et d'Ansembourg, werkt graag mee. Door de aanplant van de flinke walnotenboomgaard moet het landgoed een mooi wandelgebied worden. Een plan waarvan je op het eerste gezicht verwacht dat iedereen in de omgeving er blij mee is. Maar dat blijkt anders te zijn.

'Bos' of boomgaard'?

Het bestemmingsplan bepaalt dat er, ter plaatse van het landgoed, sprake is van de bestemming 'Agrarisch gebied met landschappelijke en natuurwaarden' en 'Agrarisch gebied'. In de planvoorschriften, waarin termen van het bestemmingsplan worden toegelicht, wordt uitgelegd wat een 'Agrarisch gebied met landschappelijke waarden' is en wat een 'Agrarisch gebied' is maar ook wat de bestemming 'Bosgebied' precies betekent. Wat echter niet in de planvoorschriften staat, is de uitleg van het begrip 'bos' of de uitleg van het begrip 'boomgaard'.

'Bos' mag niet in 'Agrarische bestemming', 'boomgaard' wel

Een omwonende van het landgoed meent dat bij aanplant van zoveel walnoten er sprake is van het aanplanten van een bos. En een bos mag niet zomaar worden aangelegd in een landgoed met de bestemming 'Agrarisch'. Dat mag in begin-

sel alleen in een gebied met de bestemming 'Bosgebied'. Als er bos aangeplant gaat worden in strijd met het bestemmingsplan, dan is een omgevingsvergunning vereist. Als er sprake zou zijn van de aanplant van een boomgaard in plaats van een bos, dan vindt de omwonende dat ook die er niet moet komen omdat een boomgaard niet past bij de landschappelijke openheid die bij een 'Agrarisch gebied' hoort. Tenslotte is de gemeente eraan voorbij gegaan dat er een openbare weg gepland is tussen de walnoten, aldus de omwonende.

Gemeente laat provincie aanplanten

De omwonende eist van het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Brunssum dat er wordt gehandhaafd en dat de gemeente voorkomt dat de geplande walnoten worden aangeplant. Op 3 mei 2011 besluit de gemeente dat verzoek af te wijzen. De gemeente meent dat er geen sprake is van een aan te plan-

landschappelijke openheid, mede omdat er gras onder de bomen zal groeien, waar koeien zullen gaan grazen. En die openbare weg waar de omwonende het over had is slechts een onverharde veldweg die dient als ontsluitingsweg voor voetgangers en agrarisch verkeer. De rechtbank is dus van oordeel dat de gemeente niet in hoefde te grijpen omdat voor de aanplant geen vergunning vereist is. De omwonende krijgt daarmee weer nul op het rekest maar laat het er niet bij zitten en gaat naar de Raad van State.

'300 walnoten vormen samen in het normale taalgebruik een 'boomgaard''

Raad van State sluit zich aan bij gemeente en rechtbank

De Raad van State is zijn uitspraak van 4 september jongstleden kort maar krachtig: de gemeente en de rechtbank hebben gelijk. Als de gemeente in haar planvoorschriften geen uitleg heeft gegeven aan begrippen, dan mag de gemeente voor de uitleg er van aanhaken bij het normale taalgebruik: 300 walnoten vormen samen in het normale taalgebruik een 'boomgaard'. Ook de Raad van State heeft nu vastgesteld dat 300 walnoten in drie rijen op 4 hectare grond, met gras eronder en een onverharde veldweg ertussen een boomgaard is en geen bos.

Conclusie: om onzekere uitkomsten te voorkomen, doen gemeenten er goed aan om hun planvoorschriften rond openbaar groen duidelijk te omschrijven en motiveren.

ten bos maar van een aan te planten boomgaard. Dan wordt er niet afgeweken van het bestemmingsplan, is er geen omgevingsvergunning vereist en hoeft de gemeente niet te handhaven. De omwonende gaat in bezwaar. Op 13 september 2011 besluit de gemeente haar besluit van 3 mei nader te motiveren maar wel in stand te laten. De gemeente gaat dus niet ingrijpen als de provincie de walnoten gaat planten. De omwonende is het niet met de gemeente eens en gaat in beroep bij de rechtbank Limburg.

Rechtbank vindt de walnoten een boomgaard
De rechtbank vindt, net als de gemeente, 300 walnoten een boomgaard. Weliswaar worden de begrippen boomgaard en bos niet in het planvoorschrift uitgelegd, maar de rechter kijkt, net als de gemeente, naar de betekenis ervan in het normale taalgebruik en is dus van oordeel dat er sprake is van een boomgaard. Ook vindt de rechter de boomgaard geen aantasting van de

Stuur of twitter dit artikel door!

Scan of ga naar:

<http://www.boomzorg.nl/artikel.asp?id=19-4409>

Jilles van Zinderen is werkzaam als advocaat bij Manz Legal.